BRYLLUPSFOTO-JOURNALISTIKK

- Sjangeren oppstod for 20 år siden da fotograf Denis Reggie hadde sett seg lei av stive, oppstilte portrettbilder.
- Med sin erfaring som fotojournalist bestemte han seg for i stedet å skape en dokumentar ut av bryllupet.
- Stilen har slått an i land som USA, England og Canada.
- En bryllupsfotojournalist er til stede hele dagen og dokumenterer alt fra forberedelsene om morgenen til kuttingen av kaken på kvelden.
- Fotografen jobber med lite utstyr slik at de lett kan flytte på seg og alltid være der det skjer. Så fremt det er mulig, unngås blits, og det naturlige lyset utnyttes.
- Andre i Norge som driver med denne type fotografering: Terje Aamodt, Glenn Svendsen, Irene Yrstad, John Løvås, Jan Ivar Vik og Erlend Berge.

Kilder: fotopia.no, foto.no

Bildene

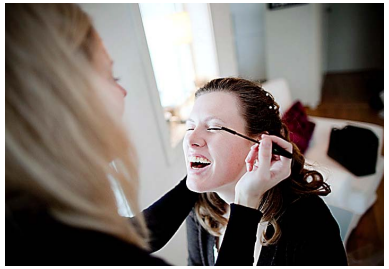

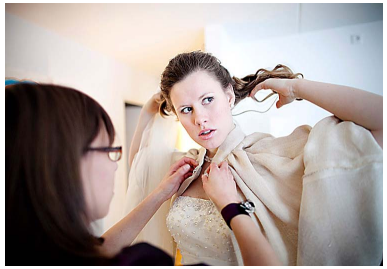

I elleve timer var bryllupsfotojournalist Henrik Beckheim flue på veggen for å dokumentere Steinar og Elisabeth Rettedals bryllup. ” Det handler om å være tilstede uten å være påtrengende, sier Beckheim.

Alle foto: Henrik Beckheim

> Bildene gir oss følelsen av å oppleve bryllupet på ny
>
> **Steinar og Elisabeth Rettedal**

Nå skal bryllupsbildene se ut som de er tatt ut fra en avisreportasje, skriver **Caroline Teinum Gilje.**

Ikke smil til fotografen

DA STEINAR OG Elisabeth Rettedal giftet seg den 23. januar i år, var det ingen fotograf som ba dem stille seg under et tre og smile på kommando. I stedet ble de fotografert i situasjoner hvor de ikke tenkte over det: Da bruden ble sminket hos bestevenninnen, brudgommens rørte blikk i kirken eller brudevalsen om kvelden som ikke gikk helt som planlagt.

Fange øyeblikk. Bryllupsfotojournalistikk kalles fenomenet, også omtalt som heldagsfotografering, bryllupsreportasje eller dokumentarisk bryllupsfoto.

I USA er slike bryllupsbilder svært utbredt. I Norge er interessen økende, ifølge fotograf Henrik Beckheim. Han har spesialisert seg på sjangeren.

– Det handler om diskré å fange avgjørende øyeblikk og situasjoner, uten å påvirke eller forstyrre brudeparet og gjestene. Du er tilstede, men uten å være påtrengende, sier Beckheim:

– Det dreier seg om å bruke lyset, timing, komposisjon og erfaring, til å skildre følelser, stemninger og hendelser på en måte som bevarer minnene for brudeparet, sier han.

Gjengir stemningen. Å fange stemningen gjorde han også i bryllupet til Elisabeth og Steinar Rettedal, ifølge paret selv. En googlerunde før bryllupet førte dem til nettsiden hans.

– Dette er bilder som forteller noe og som gjengir stemningen fra dagen vår på en spesielt fin måte. Han har klart å fange øyeblikkene som vi kan se tilbake på gjennom hele livet, forteller Elisabeth.

Fordi Steinar selv driver med fotografering på si, ble det ekstra viktig med gode bilder.

– Det er en dag du kommer til å huske for alltid.

Fotograf i dress. Elleve timer fulgte Beckheim paret. Å være konsentrert på alt som foregår i bryllupet, er den største utfordringen.

– Jeg forsøker konstant å forutse hva som kommer til å skje, og samtidig være klar for det uventede. Jeg må bruke alle sansene. Faktisk så opplever jeg at det å være usynlig ikke alltid handler om plassering, men mer om kroppsspråk og gange. Jeg kan stå bare et par meter unna folk og fotografere dem, uten at de enser det.

Stiv pris? Å ha med seg en profesjonell fotograf hele dagen koster. Hos Beckheim ligger prisene fra 25.000 kroner og oppover. I en slik pakke ligger blant annet ti timer med fotografering og en DVD med 500 ferdigbehandlede bilder i høyeste opplløsning som paret kan bruke fritt.

– Vi jobber i flere uker etterpå med redigering og bildebehandling, sier Beckheim.

For ekteparet Rettedal ble fotograferingen et spørsmål om prioritering.

– Vi diskuterte fram og tilbake og kom fram til at vi ønsket å spare inn på andre ting og heller legge penger i foto, forteller Steinar.

Hverken han eller kona ser ut til å angre på valget.

– Bildene gir oss følelsen av å oppleve bryllupet på ny. Det kribler litt i kroppen når vi ser dem i dag.

Konsentrerte og nygifte hos fotografen. Tromsø, 1905. Foto: Privat

Stiv i blikket

Å fotografere et brudepar for 105 år siden, krevde både nakkestøtte og mye penger.

På bildet fra 1905 stirrer et nygift par fra Tromsø stivt framfor seg. De ser på et kryss på veggen. Det skulle hjelpe dem til å holde blikket festet på samme sted – i opptil ett minutt. Leet de på en muskel, kunne bildet bli uskarpt.

Sto stille. – Datidens film vært svært lite ømfintlig for lys. Derfor var det viktig at de sto stille, forklarer Arne Knudsen.

Han har fotografert siden 1950, og tok blant annet de offisielle bryllupsbildene da kronprins Harald og kronprinsesse Sonja giftet seg. Siden har han samlet flere millioner fotografier som i dag kan sees på Norsk teknisk museum.

Forbeholdt de rike. Det første bryllupsbildet ble trolig tatt kort tid etter at fotografiet ble oppfunnet i 1840-årene. Da var eksponeringstiden så lang at nakkeklemmer var nødvendig for å holde hodet stille. Fram til 1890-årene var fotografering kun forbeholdt borgerskapet fordi det var så dyrt.

Brudeparene ble fotografert i studio.

– De brukte stort sett dagslys som kom inn gjennom glasstak, ikke direkte sollys. Dermed fikk de en myk og fin lyssetting på modellen, sier Knudsen.

Familieveggen. På 1900-tallet ble filmkvaliteten bedre. Fotografen kunne forevige paret utenfor kirken. Rundt 1910 kom blitsen. Fargefotoet i 1950-60-årene.

– Familien skulle ha bildet av det nye brudeparet på veggen med familiebilder, slik at de stolt kunne vise fram at deres barn var blitt gift. En slik fotografisk dokumentasjon var obligatorisk kanskje i hundre år her i Norge, forteller Knudsen.